

Hồi 49

Thiếu Lâm Khởi Phát

Tó những cái chết khiến người ta đau lòng.

Thiên Cơ đốt tiếp một tấm giấy vàng mã trước mộ phần Tục Vạn Hương. Nàng vừa đốt vừa nói:

- Vạn Hương đã ra đi nhưng huynh vẫn cứ ôm mãi nỗi đau đó sao ?

- Vạn Hương đối với huynh có tình có nghĩa.

- Vạn Hương là một kiều nữ vị nhân vị nghĩa. Chính vì nặng nhân, nặng nghĩa mà nàng chấp nhận chết để tự gội rửa những vết ô trọc nhuộm lên người nàng. Bây giờ nàng đã ra đi trong sự trong sạch. Huynh cứ mãi nuối tiếc thì chỉ khiến nàng thêm đau lòng mà thôi.

Quân Bình đốt giấy vàng mã. Chàng nhìn mộ phần của Tục Vạn Hương, nhắm nói:

- Muội muội hãy yên nghỉ. Trong cuộc đời ta sẽ mãi mãi khắc sâu hình bóng muội. Trong cõi đời này, muội ví như một đoá sen trắng, gần bùn mà chẳng hôi tanh mùi bùn. Muội xứng đáng là một tiết phụ hồng nhan.

Quân Bình buông một tiếng thở dài.

Thiên Cơ và Quân Bình rời mộ phần của Tục Vạn Hương, trở lại chánh điện Thiếu Lâm Tự. Trong toà Đại Hùng Bảo Điện, tất cả chư tăng Thiếu Lâm đều đã tề tựu.

Chánh Giới đại sư ngồi kiết đà trên bồ đoàn. Ngồi ngay bên cạnh đại sư là Thần Hành Tiểu La Hán cùng các vị võ tăng hộ điện.

Quỳ phía trước Chánh Giới đại sư là Tri Giới hòa thượng với sắc mặt tái mét.

Quân Tùng ngồi bên Mộng Hoa Hoa. Y quay sang nàng, khẽ nói:

- Nhìn mặt của Tri Giới hòa thượng sao huynh thấy ghét quá.

Mộng Hoa Hoa lườm Quân Tùng:

- Đây là nội bộ Thiếu Lâm, Dường huynh không nên xen vào.

- Huynh không xen vào nhưng để xem Phương Trượng Thiếu Lâm phán xử như thế nào.

Quân Bình và Thiên Cơ trở vào đại điện, được hai vị sắp mời đến ngồi bên cạnh Chánh Giới đại sư.

Chờ cho Quân Bình và Thiên Cơ yên vị, Chánh Giới đại sư mới niệm phạt hiệu, rồi từ tốn nói:

- A di đà phật. Thiếu Lâm cổ tự chưa bao giờ xảy ra chuyện tranh danh đoạt lợi, nhưng nay lại xảy ra. Tri Giới hòa thượng đã vị kỷ, vô nhân mà hãm hại tăng chúng, cấu kết với ma đạo toan làm điều sằng bậy. Những việc làm của Tri Giới hòa thượng thật đáng hổ thẹn.

Chánh Giới đại sư buông một tiếng thở ra, trang trọng nói:

- Những gì bản tăng nói, Tri Giới hòa thượng có gì không đồng ý không ?

Tri Giới hòa thượng nhìn Chánh Giới đại sư, dập đầu nói:

- Sư huynh ... Tri Giới vì lòng ích kỷ đã phạm giới quy Thiếu Lâm, suýt nữa đã làm hại đến Tuệ Thông sư huynh. Nay đã biết lỗi, mong sư huynh miễn thứ.

Quân Tùng trợn mắt, quay sang nói nhỏ vào tai Mộng Hoa Hoa:

- Muội nghe chưa ? Lão xảo ngôn xin tội đó. Hừ ... Đã đi tu mà còn nặng danh lợi, làm hại người khác thì đâu đáng được xá tội chứ.

Chánh Giới đại sư niệm phạt hiệu:

- A di đà phật. Tri Giới hòa thượng phạm tội với chúng chư tăng Thiếu Lâm thì có thể tha thứ được nhưng gieo cái ác bên ngoài Thiếu Lâm thì bản tăng không thể cứu mạng được.

Chánh Giới đại sư khẽ lắc đầu, nói tiếp:

- Đạo hạnh của Tri Giới hòa thượng đối với Thiếu Lâm đến đây đã cạn. Đường hồng trần danh lợi bên ngoài phù hợp với Tri Giới hòa thượng hơn. Chiếu theo giới điều phật môn, Thiếu Lâm không thể phạm tội sát sanh, huống chi là xử tử một con người. Bản tăng trước kim thân phật tổ tước y bát chân truyền và tăng y của Tri Giới hòa thượng. Kể từ ngày hôm nay, Tri Giới hòa thượng không còn là người của Thiếu Lâm Tự, cũng không được xem là thiện nam của tòa cổ tự này. Cánh cửa Thiếu Lâm Tung Sơn vĩnh viễn đóng chặt đối với Tri Giới hòa thượng.

Chánh Giới đại sư nhìn lại Thần Hành Tiểu La Hán Tuệ Thông:

- Tuệ Thông sư huynh có cao kiến gì không ?

Tuệ Thông xá Chánh Giới đại sư:

- A di đà phật. Chuyện phật sự này là việc hệ trọng đối với người xuất gia để thoát cảnh sinh tử luân hồi. Giới sát trong phật đạo là chủ giới. Phương Trượng xử như

vậy là rất đúng. Tri Giới hòa thượng rời khỏi Thiếu Lâm với những hình phạt như thế là rất đáng.

- Đa tạ Tuệ Thông sư huynh.

Chánh Giới đại sư nhìn lại Hành Pháp đại sư:

- Tăng huynh hãy thực hiện phạt sự của bốn tự.

Hành Pháp đại sư bước ra hành đại lễ trước kim thân phật tổ rồi nhìn Chánh Giới đại sư đánh lễ:

- A di đà phật.

Hành đại lễ theo đúng pháp sự tôn ti của Thiếu Lâm Tự xong, Hành Pháp đại sư mới bước đến trước mặt Tri Giới hòa thượng. Lão đại sư trang trọng tước chiếc bát khất thực cùng tăng bào của Tri Giới hòa thượng, gói gọn mọi thứ để dưới bồ đoàn kim thân phật tổ.

Quay lại Tri Giới hòa thượng, Hành Pháp đại sư trang trọng nói:

- Những gì Tri các hạ đã học được của Thiếu Lâm thì phải trả lại Thiếu Lâm.

Tri Giới hòa thượng biến sắc, ngập ngừng nói:

- Hành Pháp sư huynh định phế bỏ võ công của đệ sao ?

- A di đà phật. Giới luật của Thiếu Lâm đã quy định như vậy.

Tri Giới hòa thượng lắc đầu:

- Sư huynh đừng phế bỏ võ công của đệ.

- Điều tôn giá xin trái với giới luật của Thiếu Lâm Tự.

Hành Pháp đại sư nói xong, vận chuyển chân nguyên phật môn, rồi điểm chỉ vào ba mươi sáu đại huyệt trên cơ thể Tri Giới hòa thượng. Tri Giới hòa thượng rống lên lồng lộng rồi lăn ra bất tỉnh.

Hành pháp đại sư lại điểm chỉ cứu tỉnh hẳn lại.

Chánh Giới đại sư nhìn Tri Giới hòa thượng:

- Thí chủ đã có thể đi được rồi.

Tri Giới hòa thượng nhìn Chánh Giới đại sư:

- Sư huynh đuổi đệ thật sao ?

- Bần tăng không thể chứa thí chủ trong cổ tự Thiếu Lâm.

Nghe giọng nói khe khắc, nghiêm nghị của Chánh Giới đại sư, Tri Giới hòa thượng biết chẳng còn gì để nói nữa. Y từ từ đứng lên, lẩm nhẩm nói:

- Bao năm ta đổ công sức vào tòa cổ tự này, giờ phải ra đi bằng hai bàn tay trắng hay sao ?

Thần Hành Tiểu La Hán cau mày nạt nộ:

- Người xuất gia đầu phật mà luôn nghĩ đến danh lợi thì làm sao theo phật đạo được.

Thần Hành Tiểu La Hán khoát tay:

- Đi đi. Nể tình người có khoảng thời gian là đồng đạo với gã hòa thượng phá giới này, nếu không thì ta cũng phá giới một lần nữa để tống khứ người về a tỳ đó.

Tuệ Thông lớn tiếng tiếp:

- Người chẳng đáng sống đâu. So với người thì Tục Vạn Hương cô nương tuy không theo phật đạo nhưng lại ví như lan như huệ, luôn nặng nghĩa nặng tình. Còn người theo phật đạo mà lòng thối ta, dơ bẩn. Đi đi ...

Tri Giới hòa thượng nhìn Thần Hành Tiểu La Hán chằm chằm rồi trở bộ, rảo bước về phía cửa đại điện. Y đứng ngay ngưỡng cửa, quay lại nói với chư tăng Thiếu Lâm:

- Ta rời Thiếu Lâm nhưng rồi ta sẽ quay trở lại với quyền uy của Di Thần Giáo, để xem bọn tăng nhân các người có còn dám ngông nghênh đuổi ta nữa hay không.

Tri Giới hòa thượng nói xong, toan quay lưng thì Quân Tùng đã thòp trảo vào gáy gã ghệt lại.

Tri Giới hòa thượng quay lại, vừa chạm mặt với Quân Tùng là lão đã biến sắc:

- Tiểu tử ...

Quân Tùng trợn mắt:

- Người giờ mà dám gọi ta là tiểu tử hả ?

Quân Tùng vừa nói vừa vuốt lỗ mũi của lão:

- Người nói càn nói bậy, thiếu gia vuốt mũi người nè.

Tri Giới hòa thượng nhăn nhó rên rỉ:

- Oi chao ...

Quân Tùng vuốt tiếp một cái nữa:

- Người không được hành động bừa bãi, nói năng càn rỡ nữa nhé.

Hắn vừa nói vừa vuốt tiếp cái thứ ba.

Lỗ mũi của Tri Giới hòa thượng sưng tấy, đỏ au như quả cà chua.

Tri Giới hòa thượng gục mặt nhìn xuống, lí nhí nói:

- Ta đã mất hết võ công, người còn bức hiếp ta làm gì.

Quân Tùng ngậy người bởi câu nói của Tri Giới hòa thượng. Y nhặt nhẹo nói:

- Ờ he ... thiếu gia đâu có biết người mất hết võ công đâu. Thôi đi đi. Nhưng thiếu gia nói trước, sau này nếu thiếu gia mà thấy người vận tăng y khát thực là ta lột đồ người đó.

Tri Giới hòa thượng lườm Quân Tùng rồi quay người bỏ đi thẳng ra hướng cổng tam quan.

Quân Tùng nhìn theo cho đến khi bóng Tri Giới hòa thượng khuất hẳn mới quay vào. Y vừa yên vị thì chạm phải ánh mắt sắc xảo của Mộng Hoa Hoa.

Quân Tùng hỏi:

- Sao Mộng muội lại nhìn huynh như vậy ?

- Huynh ác lắm.

Quân Tùng tròn mắt:

- Huynh mà ác ư ? Không có đâu. Muội hiểu lầm huynh rồi.

Nàng hừ nhạt, không đáp lời Quân Tùng.

Quân Tùng nheo mắt, lí nhí nói:

- Hoa muội càng giận thì huynh thấy càng đẹp.

Hoa Hoa lườm Quân Tùng:

- Huynh còn ngoa ngôn nữa thì muội sẽ không nể tình đâu.

- Ờ thì tình. Huynh và muội đã chẳng cùng nhau luyện Uyên Ương Tâm Pháp của chủ nhân Thiên Ma Cốc là gì ?

Mộng Hoa Hoa đỏ mặt, nguýt xéo Quân Tùng. Nàng nhủ thầm:

“Dương huynh và mình dù sao cũng không thể chia cắt được.”

Chánh Giới đại sư niệm Phật hiệu rồi nhìn Hạ Quân Bình nói:

- Hạ thiếu hiệp. Đây là lúc thiếu hiệp phải thực hiện trọng trách mà thân tăng sư huynh cùng với Ngoạ Long Tiên Sinh giao phó.

Quân Bình nhìn Chánh Giới đại sư nói:

- Đại sư ... tại hạ đã sẵn sàng.

- A di đà Phật. Thiện tai ... thiện tai. Tất cả mọi người đều kỳ vọng rất nhiều vào thiếu hiệp. Chúng chư tăng Thiếu Lâm Tự sẽ tiến thiếu hiệp đến Đền Thiêng.

- Đại sư không nhất định phải tiến tại hạ. Tại hạ sẽ đến đó một mình.

- A di đà Phật. Trước khi bần tăng nhận chức trách phương trượng Thiếu Lâm thì đại sư huynh Đại Minh đã để lại di thư. Người dặn khi nào đúng ngày nguyệt thực thì mở di thư để giúp thiếu hiệp có thể thực thi sứ mạng của mình.

Chánh Giới đại sư lần chuỗi hạt:

- Thiếu hiệp cần phải được sự hỗ trợ của chúng tăng Thiếu Lâm.
- Tại hạ vô cùng cảm kích sự hỗ trợ của chư tăng Thiếu Lâm Tự.

Quân Bình toan hành lễ đáp tạ Chánh Giới đại sư thì ngoài Đại Hùng Bảo Điện, hai võ tăng hối hả bước vào. Hai vị võ tăng bước nhanh đến hành lễ với Chánh Giới đại sư rồi nói:

- A di đà phật. Khỏi bẩm phương trượng, chúng giáo đồ Dị Thần Giáo đang kéo đến đây.

Vẻ mặt của Chánh Giới đại sư trang trọng hẳn lên. Lão hòa thượng quay sang Quân Bình:

- Bần tăng và thiếu hiệp sẽ đến Đền Thiêng. Còn các chư tăng thì ở lại Thiếu Lâm chặn giáo đồ Dị Thần Giáo. Thời khắc chuyển luân Ngũ Hành Thiên Can đã sắp đến rồi.

- Đại sư. Văn bối nghĩ Dị Thần Giáo Chủ cũng rất am tường Lường Thiên Xích nên mới điều động giáo chúng đến đây. Chắc chắn y phải có sự mưu gì đó.

- A di đà phật.

Quân Tùng gãi đầu nói:

- Tại sao chúng giáo đồ Dị Thần Giáo kéo đến Thiếu Lâm ? Có phải họ muốn ngăn cản Hạ đại ca trước thời khắc chuyển luân Ngũ Hành Thiên Can ?

Chánh Giới đại sư nhìn qua Quân Tùng:

- Dương thiếu hiệp nói rất đúng. Nhất định giáo đồ Dị Thần Giáo muốn ngăn cản Hạ thiếu hiệp trước thời khắc chuyển luân Ngũ Hành Thiên Can.

Quân Tùng khẳng khái nói:

- Vậy chúng ta phải đến Đền Thiêng ngay bây giờ.

- A di đà phật. Lão nạp cũng nghĩ như vậy.

Chánh Giới đại sư nhìn lại các võ tăng hộ đường:

- Chư huynh đệ. Phật đạo tuy cấm kỵ đại khai sát giới nhưng nếu cần để bảo tồn chính nghĩa thì cũng phải đại sai sát giới. Nhưng chúng ta phải lấy giới đạo làm đầu, không được đa sát.

Chúng chư tăng Thiếu Lâm đồng niệm phật hiệu:

- A di đà phật.

Chánh Giới đại sư nhìn lại Thần Hành Tiểu La Hán:

- Tuệ Thông sư huynh. Thiếu Lâm và chính đạo lúc này đang rất cần đến sư huynh. Bần tăng thỉnh sư huynh ở lại đây cùng với chúng chư tăng bảo vệ ngôi tam bảo.

- Phương Trượng đã có di ngôn như vậy thì Tuệ Thông quyết lòng xả thân vì tam bảo.

Tuệ Thông nhìn sang Quân Bình:

- Hạ đệ bảo trọng.

Chàng gật đầu:

- Tăng huynh bảo trọng.

Quân Tùng xen vào:

- Thiếu Lâm đã có lão thần tăng Thần Hành Tiểu La Hán bảo vệ ngôi tam bảo thì đệ sẽ theo Hạ đại ca.

Không chờ Quân Bình có đồng ý hay không, Quân Tùng nhìn sang Mộng Hoa Hoa:

- Muội sẽ đi cùng huynh chứ ? Chúng ta sẽ lại có dịp cùng phối hợp tuyệt kỹ Thiên Ma Bửu Kiếp.

Nàng ngáy Quân Tùng:

- Huynh chỉ muốn có như thế thôi.

Quân Tùng gãi đầu:

- Huynh và muội là những người vị nghĩa mà.

Thiên Cơ nói:

- Muội cũng sẽ đi cùng với huynh.

Quân Bình nhìn lại Chánh Giới đại sư. Chánh Giới đại sư nói:

- A di đà phật. Nếu có được các vị đây hiệp trợ thì Hạ thiếu hiệp đỡ được một gánh nặng. Tất cả đã quyết định rồi, chúng ta mau sớm lên đường.

- - - 000 - - -